

Nr. 4(8)

BAZŪVE

Latvijas Neredzīgo bibliotēkas avīzīte
par notikumiem bibliotēkas dzīvē

2012. gada 2. aprīlis

LIELDIENU AKCIJA AR BRĪNIŠĶĪGU KONCERTU

Gunta Bite
koncerta režisore

Raksturojot kultūras pasākumu ietekmi uz cilvēku, jāmin pavasaris, kad zeme vēl ir sastingusi, bet caur to pamazām jau spraucas pirmās sniegpulkstenītes. Kultūra jebkurā tās izpausmē dod pavasarīgu atmodu dvēselei un sniedz gaišumu brīžos, kad šķiet pār zemi ir gāzies debesis. Īpaši svarīgas šīs sajūtas ir cilvēkiem, kuriem ikdienā kultūras gaišuma baudīšana prasa lielu piepūli ne vien tādēļ, ka mūzika prasa lielu atdevi, bet arī tādēļ, ka tie ir neredzīgi.

Daudzi redzes invalīdi kultūru bauda Strazdumuižas klubā, kur dzied un spēlē dažādos pašdarbības kolektīvos, taču tehniskais kluba stāvoklis ir kritiskā stāvoklī, tāpēc sākot ar **2. aprīli**, „Rīgas Pārtikas ražotāju vidusskolas” (RPRV) neformālā jauniešu grupa sadarbībā ar „Latvijas Neredzīgo bibliotēku” (LNerB) rīkos labdarības akciju, kuras mērķis ir palīdzēt klubam «Neredzīgo un vājredzīgo profesionālās ievirzes kora studijai» (NVPIKS) savākt ziedojumus redzes invalīdu kultūras dzīves uzlabošanai. **3. aprīli** no plkst. 13:00 līdz 16:00 jaunieši dosies pie sabiedrības Vērmanes dārzā un Esplanādē, bet **4. aprīli** apciemos bērnus ar īpašām

vajadzībām Dobelē biedrībā „Laimiņa”, kur kopīgi darbosies radošajās darbnīcās.

Labdarības akcija noslēgsies ar Lieldienu labdarības koncertu **DZIEDOT KOPĀ, GAIŠĀK SKAN! 9. aprīlī** plkst. 18:30 VEF Kultūras pilī, kur kopā dziedās gan RPRV jaunieši, gan paši redzes invalīdi, gan arī sabiedrībā pazīstami mākslinieki, tādi kā, Andris Kivičs, koris «Aura», dejos TDA «Zelta sietiņš» un līnijdejojotāji «Jautrie zābaciņi», muzicēs NBS orķestra flautu duets Maija Silava un Laura Ezera. Neizpaliks arī Strazdumuižas kluba bērnu vokālā ansambļa „Cielaviņa” debešķīgās balsis un Annas Dubovikas klavierspēle. VEF foajē varēs vērot Ielu vingrotāju šovu un būs atvērta fotoizstāde „Objektīvs redz visu!”.

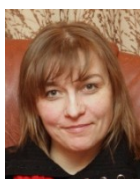
Lielu ieguldījumu koncerta rīkošanā sniegusi Rīgas dome, kā arī tipogrāfija ADverts, „Latvijas Tekstils” un „Baltic Candles”. Informatīvie atbalstītāji solījušies būt Latvijas radio un Delfi.

Ieeja koncertā bez maksas.

Uz koncertu tiks aicināts ikviens interesents, tai skaitā arī cilvēki ar invaliditāti, bāreņi un bez vecāku gādības palikušie bērni, tāpēc īpaši svarīgs ir AS „Balticovo” sagādātais Lieldienu pārsteigums!

Cilvēki uz koncertu tiks aicināti visu labdarības akciju laiku.

Tiksimies Otrajās Lieldienās!

Gunta Bite

Braila raksta nodaļas vadītāja

Kā jau iepriekš rakstījām, Vidzemes šosejas 72. kilometrā no Rīgas, starp Siguldu un Cēsīm, daba ir izveidojusi un cilvēki pilnveidojuši brīnumjauku relaksēšanās vietu, kur ikdienas steigā nogurušajiem atgūt spēkus, vērojot brīnišķīgos Melderupes ūdenskritumus, vienmēr mainīgo, savdabīgo floristikas ekspozīciju, gūt enerģiju no iespaidīgā ūdensrata cēlās gaitas — „Ieriķu dzirnavas”.

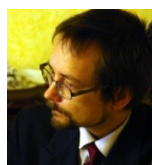
Tā ir izteikti draudzīga vieta ģimenēm ar bērniem, kā arī skolas ekskursijām. Īpaši tagad, kad 13. aprīlī vērsies valā atjaunotās „Ieriķu dzirnavas”, kur papildus apskates objektiem, ekskursanti varēs iepazīties arī ar Braila rakstu. Apmēram

«IERIĶU DZIRNAVAS» GAIDA VIESUS

1 kilometru garā pastaigu taka ir veidota no īpašiem virpotiem apaļkokiem. Pateicoties šiem celiņiem slapjos upes krastus jūs varat izstaigāt sausām kājām. Taka pielāgota arī redzes invalīdiem gan izvietojot īpašas norādes par takas virziena maiņu, gan piedāvājot informāciju Braila rakstā pie apskates objektiem. Informācijas namiņā varēs apskatīt arī grāmatu, kurā ir apvienoti divi pieraksti: redzīgo un Braila raksts. Tajā apkopota vēsture, ģeogrāfija un dabas zinātnes. Interesantā veidā tiek stāstīts par „Ieriķu dzirnavu” vēsturiskajiem notikumiem un dzīvās dabas bagātību, piemēram, pārsteidzoša informācija par lašiem.

„Ieriķu dzirnavas” un mūsu bibliotēka, kas kalpoja kā konsultants Braila tekstu izveidei, aicina ikvienu doties uz Ieriķiem.

PĀRKĀPJOT MĒMUMA ROBEŽU

Dr. philol. Marians Rižis
LU Literatūras, folkloras un mākslas institūta Literatūras teorijas nodaļas pētnieks

*„kad tavu rūti
aizšļāc dubļiem
kad tavu ceļu
aizkrāso melnu
tev jāmeklē bezceļa gaisma
kas staro caur dubļiem un dogmām.”
/Amanda Aizpuriete/*

Drīzumā pie lasītājiem nonāks Dinas Kāganes-Kovaļovas ielasītā **Amandas Aizpurietes** audiogrāmata „Šonakt biju zaļš putns” (no *dienasgrāmatas portālā „Draugiem.lv”* — R.: Pētergailis, [2012])

Amandas Aizpurietes jaunā grāmata pirmajā brīdī šķiet mājīgi vienkāršs „Draugiem.lv” rakstītās dienasgrāmatas pierakstu apkopojums: dzīves vērojumi, notikumi, pārdomu, atmiņu uzplaisnas... Un šajā dzīves prozā izkaisītas skopas, aprautas dzejas rindas, daži atdzejojumi. Maldinošs iespaids.

Dzeja un dzīve šajā grāmatā atrodas bīstami tuvu viena otrai. Nav iespējams pateikt, kura no tām ir īstenība, kura – šīs īstenības atspulgs. Vienīgā iespējamā atbilde: dzeja un dzīve – abas ir īstenības, kaut šķiet tikai viena otru atspoguļojam. Taču atspoguļojam nevis ārējo, acīmredzamo, bet būtisko, nesaskatāmo. Dzeja ir pēkšņi, dzīves plūdumam izrauti, eksistences brīži, kuros pat ikdienas

realitāte (arī tās nepievilcīgākās, sadzīviskās detaļas — pilošie krāni, tarakāni, tiesu izpildītājs) saļogās un kļūst caurspīdīga. Tā izrādās tikai plāns plīvurs, kurš klāj milzīgo eksistences bezdibeni. Tādēļ skopās dzejas rindas šķiet pārvarējušas nepārkāpjamu mēmuma robežu. Tajās ir sagūlis viss neizsakāmā svars. Un dienasgrāmatas pieraksti — proza — būtībā ir par to pašu: par eksistenci. Tikai šai pus robežas. Nevairoties no skaudra, ne-

glaimojoša realitātes zīmējuma, kurš brīžam pārtop sadzīves absurda epizodēs, brīžam atklāj kādas harmonijas nojausmu — iespēju kaut uz brīdi pārciest dzīvi...

Dzeja un dzīve šajā Amandas Aizpurietes grāmatā ir divi neiespējami smagi spārni, ar kuriem tomēr iespējams lidot. Kaut arī mums nav dots izprast to spēku, kurš ļauj mums to darīt...

Grāmata pieejama arī redzīgo rakstā. .

„ĒD, LŪDZIES, MĪLI” TURPINĀS

Dina Kāgane-Kovaļova
grāmatu ielasītāja

Kad 2009. gadā Latvijas grāmatnīcās parādījās Elizabetes Gilbertas grāmata „Ēd, lūdzies, mīli”, sievietes par to runāja malu malās un apbrīvoja apņēmību, ar kādu rakstniece atklāj „jaunas zemes” savā pieredzes kartē. Grāmatas nosaukumā ietvertais galamērķis (mīlestība) ir tik noslēpumains, ka autorei neatlika nekas cits kā rakstīt turpinājumu.

Pēc diviem gadiem grāmatnīcās nonāk Gilbertas jaunā grāmata „Saistības” — veltījums laulībai. Šķiet Latvijā šī tēma nav guvusi plašu atsaucību, vismaz man nav nācies dzirdēt, kā sievietes uz ielas un sabiedriskajā transportā čalo par „Saistībām”. Varbūt pie vainas ir grāmatas nosaukums, jo Latvijā šim vārdam tiek piešķirts drīzāk negatīvs nekā pacilājošs zemteksts. Bet varbūt lasītāji vēl aizvien alkst pēc neikdienišķā, jo meditācija senā klosterī šķiet vilinošāka nekā gremdēšanās pārdomās tepat, uz sava necilā dīvāna. Baudāt! Jo šis atkal būs ceļojums — no Amerikas līdz pat Dienvidaustrumu Āzijas mazajiem ciematiem. Ceļojums, kurā dalīta bēda ir

pusbēda, bet kopīgs prieks pieaug līdz dubultam apmēram.

Elizabete Gilberta ir izcila dzīves pētniece, jo katrs izteiktais pieņēmums tiek pamatots ar pieredzi un izteiksmīgiem vērojumiem: „Es sāku domāt par manu vecāku dārzu. Piemēram, salāti, brokoļi, garšaugu, bietes un avenes joprojām ir mātes pārziņā. Bet burkāni, puravi un spargēļi ir neapstrīdama tēva valstība. Tomēr vissarežģītākie noteikumi dārzā saistīti ar tomātiem un kukurūzu. Tāpat kā Jordānas Rietumkrasts, arī tomāti un kukurūza joprojām ir teritorija, par kuru cīņa nav beigusies. Tā viņi abi darbojas — kopā un atsevišķi. Dārzs nekad nebeidzdzas, āmen.”

TV sarunu šovā rakstniece atzinās, ka dārzs kļuvis par iedvesmas avotu viņas nākamai grāmatai. Dārzs simbolizē noteiktu apmešanās vietu un stabilitāti. Taču ironiskā kārtā šī iecere pārauga vēsturiskā romānā, kas aptver dažādas pasaules vietas. Tas nozīmē tikai vienu, lai izsekotu romāna varoņu gaitām, autorei atkal nāksies kravāt ceļasomas. To viņa atzīst ar platu smaidu uz lūpām.

Bibliotēkas lasītāji E. Gilbertas grāmatas var iepazīt gan audioformātā, gan redzīgo rakstā.

Zane Rižija

Pietuka Krustiņa krustmāte

Tautieši un brāļi, vai arī mūsu vidū neatradīsies tādi, kas gudri izrunāties gribētu gan, bet sakāmā jēgu tā arī līdz galam neizprot?

Jo reiz gadījies tā — „Pietuka Krustiņš, kad bija pabeidzis lasīt un nokāpis no tribīnes, gaidīja, un skatījās apkārt, kad sauks „bravo!” un plaukšķinās, bet nesa-gaidīja nekā. Ar dusmām viņš sāka meklēt applaudisemangas direktoru, kuru atrada mierīgi pie galda sēdam un pilnām karotēm kāpostus strebjam, uzsauca tam svarīgā balsī: „Ar cienīga applaudisemangas direk-tora Bisara kunga pienākuma izpildīšanu nevar būt komiteja nekādi mierā, jo tagad pat jūs, cienīgs kungs, esat pielaiduši savā rīcībā *otru* jo rupju kļūdu, caur ko komiteja jūtas piespiesta izsacīt jums savu nepatik-šanu un pieminēt, ka pēc *trešās šāda rada kļūdas viņai vajadzēs laicam gribot negribot apskatīties pēc cita vīra*, kurš rādīs sva-rīgam priekšmetam vairāk vērības”.

„Ko? Kas tur par vainu? Jo plaukšķināt es šoreiz neliku,” Bisars atsaucās.

„Tā jau tad ir tā kļūda, ka esat aizmirsuši likt plaukšķināt, kas šoreiz bij īsti vaja-dzīgs,” Pietuka Krustiņš piktojās, atgrūz-dams brilli uz pieres.

„Bet Ķencis teica, ka tas esot progmars, ko tu tur bl-blamierēji.”

„Ko tu melo?” Ķencis, kurš nevarē-dams sagaidīt lū-dzam, bij piesēdies jau pa to starpu turpat netālu pie galda, atsaucās. „Es sacīju, ka viņš blamierē laicam akurātu.”

„Nav, draugs, jāsaka „blamierē”, bet „deklamē” un ne „akurātu”, bet „aktuāru” jeb „aktariusu”,” Pietuka Krustiņš pārlaboja.

„Nē, bet beigās tu sacīji, ka viņš beblamierējot pirmamentu.”

„Kas man tur par daļu?” Ķencis, kāpostu bļodu tuvāk vilkdams, pikti atteica. „Vai es esmu apspļaudīsi mantas dipitars, ka tu man prasi? Laužat paši vai kaklu!”

„Lūdzu, kungi, likt vērā vairāk skaidru izrunu, jo šē bija jāsaka: applaudisemangas direktors, bet nevis apspļaudīsi mantas dipitars.”

„Rauj viņus velns visus tos dirigoros un azorus!” Ķencis ar dusmām kļiedza. „Es gribu pavisam no viņiem atsacīties kā no krusta, jo savas mēles es viņu dēļ gabalos nelauzīšu.” To sacījis viņš sāka ēst.”

Pietuks savā prātā izšķetinājis arī „ka tautas mācītiem un apgaismotiem vīriem nevajagot vis no viņas [*tautas*] šķirties jeb pacelties sadzīves kārtā un ziņā augstāk, bet palikt ar tautu kopā, *jo augstāk stāvošam esot grūt tautu uz augstāku stāvokli vilkt, bet vajagot palikt viņas vidū jeb vēl, tā sakot, apakš viņas un tad celt to uz augšu.*”

Bazūne

VA «Latvijas
Neredzīgo bibliotēka»
bezmaksas avīzīte

Izdota Braila raksta nodaļā. Iznāk reizi mēnesī.

Redaktore Gunta Bite.

E-pasts: gunta.bite@neredzigobiblioteka.lv

Mājaslapa: www.neredzigobiblioteka.lv sadaļā Pakalpojumi

Tālr. 67522131, 29137112